

IAV

INSTITUT ALENY VITÁSKOVÉ z.s.

Ochrana a podpora základních lidských práv a svobod

Alena Vitásková – nositelka státního vyznamenání prezidenta republiky za zásluhy o stát

Rozděl a panuj

Blíží se volby a s tím spojená agresivita některých politických uskupení, která hrají nikoliv o „své“, ale o „naše“ peníze. Jen pro rekapitulaci, co nám umožňuje, nebo nedovoluje naše Ústava.

Máme registrovaných (více či méně aktivních) něco přes 230 politických stran a hnutí, z nichž mnohé budou usilovat o hlas voliče. Někdo bude úspěšný, někdo méně. Jde skutečně o snahu těchto „adeptů“ o blaho národa, nás občanů? Nebo se máme obávat, že se jedná o „podnikatelské projekty s názvem POLITIKA“ s úmyslem sáhnout si na peníze, které by jinak mnozí z nich nevydělali vlastní práci, protože vlastně nic pořádného neumí. A k různým dotacím se asi nemohou dostat a přes politiku je to nejlepší a nejjednodušší cesta.

Ročně nás stojí **půl miliardy korun** financování činnosti politických stran a hnutí. Z velkého počtu „uchazečů“ si sáhlo sedmnáct stran a hnutí na veřejné peníze. O mnohých jsme později vůbec neslyšeli, natož aby upozorňovali na nedostatky ve vládnutí těch úspěšných a u zjištěných chyb žádali nápravu. U těchto „výkuků“ prostě vyšel „podnikatelský politický projekt“ a s tím spojené nemalé financování.

Ti, kteří patří mezi těch sedmnáct vyvolených, vlastně zvolených, si mohou mnout ruce. Náš volební systém jim umožňuje několika leté „žití“ bez starosti, zda se řada občanů ocitne v chudobě, ať již energetické, či ekonomické. Jich se to vlastně ani moc netýká. Nemusí se obávat, že občané, rozdrobení do stovek stran a hnutí by došli k jednotnému postupu. A hlas volajících nejen po vymahatelnosti práva a spravedlnosti, tak bude i nadále zaznívat v různých tónech, ale nikdy z toho nebude symfonie, která by mohla vyznít v jednotě a nastolit změnu, po které již většina občanů volá.

I nadále tak bude platit – ROZDĚL A PANUJ – jak tomu bylo již za Césara. Společnost není rozdělena, ale rozdrobena nejen směsicí různých stran, hnutí, kdy sjednocení je jen představa, která se těžce bude naplňovat. K rozdělení společnosti slouží i tisíce zákonů, podzákonných norem vytvářejících nepřehlednost, absolutní chaos, nevymahatelnost práva a spravedlnosti nejen mezi laickou veřejností, ale i těmi, kteří mají nad právním státem bdít. Tím se stává občan před soudem jen kulisou, a přestože se hraje o jeho život, tak absolutně nerozumí o čem se státní zástupce, soudce a advokát baví, přestože by zákony měly být srozumitelné i laikovi.

Rozděl a panuj, bude platit i nadále. Podnikatelsko-politické projekty (stran a hnutí) se budou i nadále připravovat a realizovat. Nikdo z nás nechce revoluci a můžete ji nazývat jakkoliv: krvavou, modrou, růžovou, oranžovou, sametovou. Každá revoluce vynáší touhu po přerozdělení majetku a dříve, či později revoluce požere vlastní děti.

Co by občan vlastně měl chtít? Osobně jsem názoru, že:

- **Zásadní a nutné je zajištění vymahatelnost práva a spravedlnosti pro všechny občany, náprava justice a především státního zastupitelství**
- **Změna Ústavy ČR (nikoliv kosmetická, či pokus o výjimečnost), ale například převzít Ústavu Švýcarska (s tím souvisí i zemské uspořádání, které má v České republice historickou tradici, a pochopitelně přehodnocení vztahu k EU)**

Ing. Alena Vitásková – předsedkyně IAV
Mluvčí signatářka Manifestu IAV
Praha 27. 9. 2020